

trængende, særlig de kvæstede og saarede til Hjælp. Det er netop det, jeg ønsker at kritisere, at man gaar videre endnu og lader Hjælpen komme saadanne Folk til gode, som overhovedet ikke ere i Trang. Det er ganske vist saaledes, at der rundt omkring i Landet findes mange gamle Krigere, der kæmpe haardt paa deres gamle Dage. Enkelte kunne have faaet Alderdomsunderstøttelse, men der er dog endnu en Del tilbage, der ikke have, hvad de kunde ønske at have paa deres gamle Dage. Vi maa se at finde en Vej, ad hvilken vi kunne komme disse til Hjælp. Jeg erkender, at det er overordentlig vanskeligt at skelne mellem, hvem der er trængende og hvem ikke. Men jeg mener ligesom det ærede Medlem for 6te Kreds, at man i dette Spørgsmaal ikke skal gaa saa strengt til Værks. Man skal ikke se med Betænkelighed paa, om enkelte faa Hjælp, som i strengeste Forstand ikke just ere trængende dertil. Jeg synes, at der uden alt for store Vanskeligheder maatte kunne findes en Vej som for Alderdomsunderstøttelsens Vedkommende. Man kunde ved Finansministerens Foranstaltning lade udarbejde et Skema med Spørgsmaal til de vedkommende og lade Spørgsmaalene bekræfte af vedkommende Kommunalbestyrelse. Det vil ganske vist blive et stort Arbejde for Ministeren at tage Bestemmelse om, hvorledes Uddelingen skulde finde Sted. Den burde vel navnlig foretages under Hensyntagen til vedkommendes Kaar, og dernæst efter, hvorledes deres Deltagelse havde været i Krigen. Imidlertid findes der vel nok et Middel til at komme ud over denne Vanskelighed. Hovedsagen for mig er at finde en Maade, hvorpaa man ikke kommer til at udgive en hel Mængde Penge uden egentlig at ramme dem, der skulde faa Gavn af dem, og som vi skulle vise Paaskønnelse imod. Da vi ere saa nær ved Samlingens Slutning, kan jeg godt indse, at det er forbundet med store Vanskeligheder at træffe de Foranstaltninger, der ere nødvendige i denne ikke ubetydelige Sag, men jeg tror dog, at det ved ihærdigt Arbejde maa kunne lykkes at finde en Vej til at naa til et Maal, og for mig er Maalet dette, at Hjælpen ydes ikke alene til dem, der ere kvæstede og saarede, men til alle gamle, trængende Krigere, som, uagtet de ikke ere blevne saarede og kvæstede, dog have gjort sig lige saa fortjente til Fædrelandets Anerkendelse som de andre. — Jeg anbefaler derfor Lovforslaget til hurtig Fremme.

Madsen-Mygdal: Jeg finder ingen Anledning til at forlænge Diskussionen, men der er et enkelt Punkt, som jeg gerne alligevel vil tillade mig endnu en Gang at henlede Opmærksomheden paa, inden Behandlingen slutes. Det vilde være min Følelse meget imod, hvis man i Anledning af denne Hædersgave skulde veje vedkommendes Trang, og jeg tror allerede at have haft Lejlighed til at minde om første Gang, jeg havde Ordet, at Hensyntagen til Trangen vilde i flere Henseender have uheldige Følger og kalde Følelser til Live, der, som jeg allerede har sagt, ikke i mindste Maade have noget med Aanden fra 1848 at gøre. Her er jo ikke Tale om nogen Gave, der i mindste Maade skal have Karakteren af en Understøttelse, det skal være en Hædersgave, en Mindegave, som jeg mener, at enhver bør kunne modtage, enten han er rig eller fattig. Er der nogen velhavende, der ikke har Lyst til at modtage de 100 Kroner, kunne de lade være, og de kunne ogsaa bruge dem til et veldædigt Øjemed eller paa en anden Maade, som de finde ønskelig eller tjenlig. Men for øvrigt skulde jeg ikke have noget imod, at man ordnede det saaledes, at man overlod det til vedkommende Modtager at vælge imellem et Beløb af 100 Kr. eller en særegen Guldmønt eller Guldmedaille i den Anledning. Hvis man valgte den Vej, saa blev man fri for den uheldige skematiske Undersøgelse, om vedkommende er trængende eller ikke, en Undersøgelse, som jeg finder aldeles ikke er passende ved denne Lejlighed.

Da ingen yderligere ønskede at ytre sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Carstensen: Idet jeg haaber, at det, trods de divergerende Anskuelser og trods den meget fremrykkede Tid vil kunne lykkes at bringe noget ud af dette Lovforslag, inden Samlingen slutter, tillader jeg mig at foreslaa Forslaget henvist til et Udvalg paa 7 Medlemmer.

Madsen-Mygdal: Jeg tvivler ikke om, at det er det ærede kongevalgte Medlems (Carstensen) alvorlige Mening at faa noget ud af dette Forslag, inden vi skilles; for saa vidt kunde jeg gerne tiltræde hans Forslag om Udvalg. Imidlertid er jeg allige-